

Núm. 88

Any XXII

NOVEMBRE 2006

Els Lluïsos d'Horta

SORTIDA VAI AMB BICICLETES

CENTRE
PARROQUIAL
D'HORTA

CENTRE DE LA COORDINADORA D'ENTITATS D'HORTA

SUMARI

Poesia: Bestiari	2
El nostre Consiliari.....	3
Necrològiques.....	4
Una mica de tot.....	5
Racó infantil.....	7
El soci escriví.....	9
Entrevista: Maria Magrans i Ollé.....	10
Vida de les seccions	12
Festa Major.....	14
Vai, Vocalia d'animació infantil.....	16
Aquest món tan nostre	18

SALUT

- Urgències Mèdiques: 061
- Servei Català de la Salut: 93 403 85 85
- Sanitat Respon: 902 111 444 (24 hores del dia)
- Coordinadors d'Usuaris de la Sanitat: 93 302 41 38

INFORMACIÓ GENERAL

- Atenció Ciutadana: 012
- Departament de Benestar Social: 900 300 500
- Imerso: 91 363 89 09
- Informació Municipal: 010
- Informació Telefònica: 1003
- Telèfon d'Atenció al Consumidor: 012
Resol dubtes, qüestions... i al mateix temps atén reclamacions dels consumidors

CENTRE PARROQUIAL D'HORTA

Feliu i Codina, 7 i 9
08031 Barcelona
Tel. 93 427 73 27
e-mail: info@lluishhorta.org
<http://www.lluishhorta.org>

Han col·laborat en aquest número:

Àngel Lozano	Margarida Ferraté
Carmina Lara	Ologuer Recasens
Dora Serra	Pere Solé i Sans
Ferran Homar	Pere Solé i Serra
Grup de Tennis de Taula	Santos Hernández
Grup VAI	
Josep Magrans	
Lluís Cuevas	
Manuel Gausachs	

Imprimeix: El Tinter, SAL
D.L.: B-12.935-89

BESTIARI

La tortuga

Carolina, la tortuga,
a poc a poc es belluga.
Recorre tot el jardí
des del pou fins sota el pi.
Per dinar menja un cargol
i una fulleta de col.
Després mira el seu entorn,
arrossa el coll i s'adorm.

El dragó

Dragonet, menjador d'arnes,
que rondes per la foscor,
t'arrapes per les parets
i a les mestresses fas por.
Amb la llum d'aquest fanal
pots escalfar-te, dragó.
Dragonet, caçador d'arnes,
no em fas ni micade por.

La merla

La merla, en apuntar el dia,
reflia dalt del terrat.
Totes les flors es desvetllen.
Amb els vestits de mudar
li fan una reverència
i deixen l'aire perfumat.
Canta, merla, canta, canta,
que el sol sortirà aviati!

Dora Serra

MERCERIA

Mercat d'Horta • Tendes G-H • Tel. 93 429 34 35

MÉS ENLLÀ DEL PROGRÉS MATERIAL

No hi ha dubte que en el camp del coneixement científic de la realitat en tots els seus àmbits, i de la tècnica, que aplica els coneixements adquirits a la transformació d'aquesta mateix realitat, el progrés, des de fa uns segles, ha seguit i segueix un procés accelerat i, al menys aparentment, imparabile. Allò que no sabem fa uns anys, ja ho sabem; allò que era impossible, ha esdevingut possible. Però el mateix fet del caràcter progressiu d'aquest procés, que avança amb successives correccions, ens fa adonar de la seva provisionalitat: allò que ara no sabem, ho sabrem demà, allò que ara no podem, demà serà possible. No hem pas arribat al coneixement definitiu ni a la transformació possible de tota la realitat. A més, hi ha interrogants que la realitat ens planteja que no sembla que puguin ser resolts per les ciències empíriques, i hi ha límits que semblen infranquejables: així ho reconeixen els científics honestos i no dogmàtics i el mateix sentit comú.

Però les nostres generacions, al menys en els països de la civilització occidental, que són els més marcats per aquest progrés, vivim de tal manera enlluernats i fascinats que ens resulta difícil accedir al que en podríem dir la capacitat d'admiració i de sorpresa, i això ens pot fer insensibles a tot allò que és imprevisible, a tot allò que no encaixa, d'entrada, en les paràmetres i esquemes ja coneguts. Tanmateix, i paradoxalment, aquesta sensibilitat, profundament humana, no ha quedat del tot ofegada, i assistim a una expansió notable de la recerca d'experiències que no van precisament pels camins de la ciència i la tècnica: espiritisme, tarot, as-

trologia, signes del zodíac, cartes astrals, esoterisme, parapsicologia, màgia, control mental, meditació transcendental... Assistim al que s'ha anomenat el encantament del món, a una mena de desig inconscient de retrobament del "sagrat".

Ens pensàvem ser els més avançats del planeta, orgullosos de les nostres conquestes, menyspreadors de les altres cultures, qualificades com a primitives: i potser no ens hem adonat que el progrés tècnic i científic, quan no es posa en relació de servei amb el progrés ètic i espiritual, deixa de ser un veritable progrés humà: per aquest camí el món esdevindria l'habitacle d'uns robots perfectament dissenyats i controlats. ¿no era potser aquesta la intuïció de Huxley, ja fa més de mig segle, plasmada en el "Món feliç"?

No es tracta de tornar enrere, de tornar a la selva. No es tracta de maleir el progrés material. No es tracta de renegar de la ciència i la tècnica. Però es tracta de no divinitzar-les, fins el punt de convertir-les en ídols i a nosaltres en esclaus. Es tracta de comprendre que el repte és utilitzar-les i posar-les al servei del veritable progrés, que és el progrés en humanitat, i no només per uns quants, sinó per a tots els pobles i es tracta, sobre tot, d'obrir-nos a altres dimensions i valors que els purament materials, pràctics i utilitaris. És per aquest camí que retrobarem la capacitat d'admiració davant el món, la natura, l'existència. Segurament aquest és el camí que a molts homes i dones de la nostra generació, als inicis del tercer mil·lenni, els pot posar en situació d'esdevenir rastrejadors del Misteri present i ocult en el cor mateix de la realitat.

Mateu Terrats i Oliver

La Caseta de l'Alba

Portines - Edredons - Roba per a la llar

Baixada de la Plana, 17 - Tel. 93 429 42 91
08032 BARCELONA

La malaltia
més greu
de la humanitat
és la falta d'amor.

**Teresa
de Calcuta**

NECROLÒGIQUES

TERESA MORERA I VILLAMUR

Volguda Teresa: Ens deixares, corporalment, el passat dia 30 d'octubre, als 92 anys. Però, de fet, ja ens havies deixat des de feia molt de temps en que estaves totalment inconscient, tant de temps que ja no t'assabentares de la mort del teu marit, Jaume, l'any 2000.

Filla de Climent i Magdalena, nasques al carrer Sepúlveda el 10 de novembre del 1913. De nena estudiàres a les Escoles Pies del carrer d'Aragó, 1, ja de grandeta, et dedicàres a la sabateria dels teus pares, molt a prop de l'on treballava en Jaume.

D'aquí vingué la coneixença, la simpatia, l'estima... i ja es parlava de casament, però la cosa s'esguerrà perquè es declarà la guerra del 1936.

Acabada la guerra, us caseu el desembre del 39. Del vostre matrimoni neixen dues filles: la Carme, avui dia presidenta del Centre Parroquial, i la Pili, les que us obsequien amb quatre néts com quatre sols.

Passa el temps amb gran activitat per part vostra, i arribeu a les noces d'or que celebriu al monestir de la comunitat de les Monges Mínimes, el 10 de desembre del 1989, noces d'or a les quals no podiem faltar amb la meua esposa, tres anys després d'haver assistit vosaltres a les nostres i conseqüència de la més que gran amistat que ens uní des del vostre casament.

El nostre més sentit condol a les filles, gendres, néts i demés família. Descansa, en pau, Teresa. Has deixat la vida temporal per volar a la vida que mai s'acaba. Des de la Glòria, prega per tots els qui t'hem estimat. Adéu, Teresa.

Pere Solé i Sans

UNA MICA DE TOT

EL CATALÀ QUE PARLEM ÉS MILLORABLE

AL número passat ens referíem als anomenats calcs lingüístics. En cometem un quan diem, per exemple, "dóna'm un abraç" per comptes de "fes-me una abraçada".

Recordem que en castellà "es donen" moltes coses que en català "es fan": petons, abraçades, passejades, tombs per la vida...

Heus ací uns quants "calcs lingüístics" que cal evitar:

Per comptes de dir: porta't bé, *diguem*: fes bondat.

En lloc de: porta una criatura en braços, *di-*

guem: porta una criatura al coll.

Tots els dies → Cada dia

Vols provar aquest pastel → Vols provar aquest pastís

Tens ganes de sortir → Et ve de gust sortir?

Tardaràs molt? → Trigaràs gaire?

Tal vegada destorbo? → Que potser faig nosa?

Seguidament → Tot seguit

Entrada gratis → Entrada de franc

Els dissabtes tanquen → El dissabte tanquen

Des de primers d'any → De primers d'anys ençà

Anem a cantar → Cantem!

Recollit per MaGaMa

UNS QUANTS REFRANYS

Qui a dos amos vol servir a un o altre ha de fallir
Qui a gran dia es lleva tot lo dia troba
Qui a guineus vol enganyar molt de matí s'ha de llevar
Qui a la cara una dona no mira molt l'agravia
Qui a poc està avesat amb poc s'accontenta

ACATALANISME

El meu amic Santos Hernández ha escrit un article al butlletí mensual de "Cooperació Catalana", sobre un nou neologisme que s'usa per classificar el sentit d'una paraula: la lletra "A" com a prefix.

Concedit el permís de l'autor i de la redacció de la Revista, el copiem íntegrament perquè creiem que fa pensar. Dora Serra

He llegit recentment un llibre molt interessant: *Els assassins de Franco*, de Francesc Marc Álvaro. El primer capítol està escrit com si es tractés d'una novel·la, i la resta, gradualment però de seguida, es converteix en allò que el llibre, de debò, és: una intel·ligent i duran anàlisi d'allò que vam anomenar "la transició", i dels seus períodes immediatament anterior i posterior. Sens dubte, es tracta d'un llibre discutible. Però llegiu-lo i, si us sembla bé, discutiu-lo. No dubteu en recomanar-vos-ho. Totes dues coses.

De tota manera, del que jo avui vull parlar-vos, amics, amigues, és d'un magnífic neologisme que el nostre amic Álvaro s'ha empecat en aquest llibre, i que jo penso utilitzar, amb tota la barra, cada vegada que em sembli adient. Es tracta de la paraula "afranquista". Defineix la persona que no estava d'acord amb el règim que ens va començar a governar l'any 1939, i que, en conseqüència, no era franquista, però que mai no va lluitar de cap manera contra aquell règim i que, en conseqüència també, tampoc no era antifranquista.

Vaja, que el terme "afranquista" defineix de manera perfecta, com a mínim, el vuitanta-nou-sé-quants per cent de la gent que vivim a l'estat espanyol durant els diguem-ne quaranta anys, més o menys, que va durar aquell règim. No us deixeu enganyar pel nombre dels "demòcrates de tota la vida" que va sortir, de cop, de sota totes les pedres, ni del nombre dels que avui en asseguren que van treballar tant com a membres de "la clandestinitat". La veritat és que els afranquistes, la gent que no era ni carn ni peix, la que "no es ficava en política", constituïa l'absolutament aclaparadora majoria de la nostra societat. A tota la península. També a casa nostra.

I és aquí, a casa nostra, on vull fer la transposició d'aquest nou i útil vocable. I m'invento el terme "acatalanisme", que penso utilitzar amb tots els seus complements, accessoris i derivats, sempre que em convingui. I em serà molt útil, sí, perquè la veritat és que sempre l'he trobat a faltar. Jo he parlat mil vegades del fet que la gent catalana se'n sent, de catalana, i s'alegra cada vegada que alguna cosa afavoreix Catalunya, però és incapaç de moure un dit pel seu país, per la seva cultura. I havia d'explicar-ho així cada cop, amb aquestes frases, cosa que resulta llarga i pesada. Ara no. Gramaticalment parlant, ja ho tinc solucionat: n'hi ha prou amb dir que la gent del meu país és majoritàriament acatalana. No són catalanistes ni anticatalanistes: ells no es fiquen en política. Són, senzillament, acatalans.

Aquell amic que considera que escriure els xecs el català és una ximpleria, és acatalà, i prou. Totes les persones que creuen que comprar diaris en llengua catalana és provincià, o indica tendències de nacionalisme radical són, només, acatalanes. Aquells que, al carrer, a l'autobús, en entrar en una botiga, parlen sempre en castellà, l'únic que passa és que són acatalans. Qui en una comissaria, o quan un policia li posa una multa, parla automàticament la llengua castellana, no és servil o covard, no. Acatalà, només. Aquells a qui els és igual comprar una traducció catalana o castellana són aca-

Recorda que quan
tots t'abandonen,
no estàs sol:
Déu resta amb tu.

Gandhi

can paulet

fruites i queviures

C./ Tojo, 55
08032 BARCELONA

servei a domicili
Telèfon: 93 429 10 50
e-mail: canpaulet@mailpersonal.com

UNA MICA DE TOT

talans, estan en el seu dret, i no li en donem més voltes. L'altíssim percentatge de la nostra gent que "per educació" continua parlant castellà als nascuts fora de Catalunya, encara que aquests faci trenta anys que hi viuen, i entenguin el català perfectament, no és perquè siguin ben educats —que potser sí que ho són—: és perquè són acatalans. És, senzillament, acatalà, el fet d'escriure en castellà les cartes als membres de la família amb els quals sempre parlem català. És acatalà només, i mai anticatalanista, l'hàbit d'omplir en castellà les notes internes de la feina, fins i tot quan els impresos estan editats en català. És únicament acatalà, mai anticatalà, no preocupar-se mai d'en quin idioma es redacten les actes de les reunions, els contractes que firmem i els documents dels notaris que nosaltres paguem. No siguem mai anticatalans. Amb ser acatalans ja n'hi ha prou.

L'acatalanisme, d'altra banda, és una actitud còmoda. Permet no molestar aquelles persones que consideren que tenen dret a exigir que se'ls parli en la seva llengua. Permet no avergonyir-se de parlar o escriure malament la llengua pròpia —la nostra. Permet aquella actitud, tan catalana, de no encaparrar-s'hi. Permet, sobretot i per damunt de totes les coses, de continuar sense "ficar-s'hi, en política", mètode que tan magnífics resultats dona sempre per als que sí que s'hi fiquen.

Santos Hernández

MORT DE XAVIER VALLS I SUBIRÀ

En Xavier Valls va passar la infantesa i part de la seva joventut a Horta. Anà a l'escola dels "Hermanos" i estudià art amb el professor Charles Collet. Va obtenir una beca i es va traslladar a París on hi esdevingué un pintor famós. A París es casà, va ser pare i, amb els anys, avi. Horta era el punt de descans de cada any. Era un més de la família Capdevila-Valls. Tenim, a la parròquia, una mostra de la seva obra: l'altar del Sagrat Cor està ornat amb un llenç de pintura a l'oli que va oferir l'any 1943: un recinatori per a les comunions (21/12/1941) i el pia de l'altar de Sant Antoni (12/6/42).

Ha mort a Horta aquest passat 18 de setembre als 83 anys.

Retem el nostre condol a la seva esposa i a tota la família.

Dora Serra

VISITA DEL SENYOR ALCALDE

El passat 19 d'octubre, el nou alcalde de la ciutat de Barcelona, senyor Jordi Hereu, va fer una visita al barri d'Horta, a les seves Institucions.

Aquí us mostrem unes fotos mentre recorre les seccions del nostre Centre:

RACONET INFANTIL

EL NADAL PER EUROPA

Us continuem donant informació sobre la celebració del Nadal a diferents punts d'Europa.

A Alemanya, el 6 de desembre comencen els preparatius per a les festes nadal·lenques. Es posen al forn les galetes i es decoren les llars. Uns guarniments molt típics d'aquest país són uns petits ninots de fruita. També són famoses les cases elaborades amb gingebre.

Els nens adrecen les seves cartes a Christ Kind, una figura alada que reparteix els obsequis i que, segons sembla, és un àngel misatger del Nen Jesús.

A Itàlia se celebra amb el tradicional "cennone", un gran sopar que reuneix tota la família al voltant de la taula. El sopar comença amb entremesos als quals segueixen els espaquetis amb cloïsses, el peix, les verdures, la fruita fresca i el torrò.

El pare Nadal deixa els seus presents la nit del 24 de desembre, i el 5 de gener ho fa una bruixa bona anomenada Befana que vola per les teulades muntada en una escombra.

A Irlanda col·loquen una espelma a l'entrada o en alguna de les finestres de la casa. L'espelma l'encèn el més petit de la casa la nit de Nadal per donar la benvinguda a la Sagrada Família. Aquesta espelma tan especial només podrà ser apagada per una nena o una dona que porti el nom de Maria.

També a Irlanda se celebra la Nollaig na m'Ban, segons la qual el dia 6 de gener els homes de la casa s'encarreguen de la cuina i altres preparatius perquè les dones puguin descansar per un dia.

A la Gran Bretanya, els crackers, que són uns petits petards que esclaten quan es parteixen en dos i contenen un barret, un regal i un acudit que sol ser bastant dolent, juntament amb uns papiers de colors que s'escampen amb l'esclat.

A Londres, concretament, un avet enorme situat al bell mig de Trafalgar Square indica l'inici de les festes nadal·lenques. Aquest es col·loca el 6 de desembre i l'encesa de llums és tot un esdeveniment.

Des de 1948, Oslo regala a la capital anglesa aquest arbre com a mostra d'agraïment per l'ajut britànic durant la II Guerra Mundial.

A Finlàndia. El "Pikkujoulu" o "Petit Nadal" és una antiga tradició que consisteix a reunir-se durant els dies previs a la Nit de Nadal després de la jornada laboral per preparar les decoracions nadal·lenques. S'amenitzen amb música i plats característics del Nadal finlandès i no hi ha empresa o grup d'amics que no organitzi el seu "Pikkujoulu".

A Lituània trobem un costum ben curiós que té lloc la Nit de Nadal. Es necessiten tres plats per dur-lo a terme. Sota el primer es col·loca un anell; sota el segon, una moneda, i sota el tercer, una clau. Després es barregen i se n'aixeca un. Si apareix la clau, l'Any Nou portarà una cosa; si es troba l'anell, hi haurà boda o es continuarà enamorat; i, en darrer terme, si és la moneda l'objecte que es troba en aixecar el plat, és senyal d'un any bo per als diners i per als negocis.

A Letònia, el que rep el regal és el que ha de recitar un petit poema per poder obrir el seu paquet.

A Àustria, els regals nadalencs els porta un nen ros de cabells arrissats, el Nen Jesús, que baixa del cel amb els seus àngels.

Carmina Lara

COM QUE s'acosta el mes de desembre, us proposem una Nadala per aprendre-la de memòria i recitar-la a la família:

És la nit gloriosa de Nadal.
Oh la més bella de les belles nits!
Al temple, quin esplèndid festival!
Jesús és nat. Besem sos peus petits.
Tot riu... i es veu al llustre matinal,
que la rosada s'ha tornat confits.

Joaquim Ruyra

RACONET INFANTIL - MÀGIA

MENTALISME (7)

El mentalisme o màgia mental és una branca de l'il·lusionisme. Aquí en tens una petita mostra. Avui hi ha molta lletra però de segur que en quedaràs sorprès.

PREMONICIÓ? (Surt més fàcilment fet en castellà. Cosa que pots justificar dient: "L'administració encara no ha regularitzat la normalització lingüística, en el camp de la telepatia").

Aquest és un joc que m'havien fet en la meua època d'estudiant. Fa poc un company de feina me'l va recordar i a partir d'aquest instant l'he presentat distintes vegades, sorprenent a tots aquells a qui els hi feia.

Si agafes un llapis i segueixes les instruccions te'l faré i després et donaré l'explicació, si és que no la sabis.

Pensa un número entre l'1 i el 10, multiplica'l per 9, un cop tinguis el resultat suma les dues xifres que formen aquest número. Ara resta-li 5. Després d'aquestes petites operacions t'ha quedat un número. Comença a comptar lletres de l'abecedari fins a arribar a la que ocupa el lloc del número resultant. (La A és l'1, la B el 2, la C el 3...)

Escriu en un paper un país que comenci en aquesta lletra. Un cop has fet això, pensa en la lletra que la segueix, en el abecedari, a la inicial del país (per exemple França comença amb F, la següent lletra a l'abecedari és la G). Bé amb aquesta lletra anota ara el nom d'un animal que comenci per ella. I per acabar, amb la segona lletra del nom de l'animal (si fos GALLINA, seria la A), busca un color que tingui aquesta lletra com a inicial.

QUÈ FA UN ELEFANT LILA A DINAMARCA?

Si jo m'he explicat bé i tu has seguit bé les instruccions potser hem coincidit en alguna cosa, o en la totalitat.

SECRET

No pot ser més simple. Qualsevol múltiple de nou sumades les seves xifres sempre donarà nou i evidentment si li restem cinc sempre ens quedarà quatre. La quarta lletra a l'abecedari sempre és la D, i el primer país que se li acut a tothom és Dinamarca, no? La lletra següent a l'abecedari sol ser la E i el primer animal que se'ns acut... La segona lletra d'elefant és la L i l'únic color que jo conec que comenci amb L és el lila.

NOTES:

1.— Si algú et digués que Dinamarca és l'únic país que existeix començant per D, pots donar-te-les d'erudit dient-li que hagués pogut pensar en DJIBOUTI o DOMINICA, fins i tot amb el desaparegut DAHOMEY. No cal dir que animals que comencin per E n'hi ha molts més que l'esmentat.

Improvisació:

S'ha de tenir tot previst, fins i tot que et falli un joc o no surti bé. Si això passa, tu has de tenir previstes possibles sortides, la gent però pensarà que ets un bon artista, ja que tens solució a tot i saps improvisar. Pensa sempre que pot fallar i què diràs si falla.

Aquest joc és ideal per això, ja que pot fallar. Quan passi, tu pots dir:

—"La telepatia no és una ciència exacta, era molt difícil encertar-ho tot..."

—"Entre tu i jo no hi ha una bona comunicació telepàtica..."

—"M'he esgotat molt mentalment..."

Ferran Homar

H O R U S

JOIERIA - RELLOTGERIA

Lisboa, 3-5 - Telèfon 93 357 65 54 - 08032 BARCELONA

La felicitat no és una estació d'arribada, sinó una manera de viatjar.

Rinbeck

L'ODISSEA DELS GATETS

És quasi migdia de finals de juny. Fa calor... molta calor. Un grup de nois i noies passeja alegrement. Venen de l'escola de recollir la nota de final de curs.

Projecten acabar de passar el matí a la piscina per tal de fer-se passar la calor tan intensa que senten. De sobte es queden aturats prop d'un contenidor de deixalles.

—Sentiu? Algú gemega dins el contenidor.

—Sí! Algú està plorant...

—Obrim-lo?

—Jo tinc por! Qui sap què pot haver-hi...

—Va! Obrim!

I, decidits, i amb una mica de por també, obren la tapa del contenidor...

—Mira... una bossa del "súper"... es mou.

—Ja he dit que jo tinc por... jo no la toco.

—Doncs jo l'agafo... — I decidit ho fa.

L'obren i... Oh! Cinc gatets de poques setmanes que tremolen i gemegen...

—Pobrets! Estan plorant...

—Sí... tenen fred i gana...

—Busquen la mama...

—Què podem fer? Si els deixem, es moriran...

—Jo truco a casa.

—I jo...

—I jo...

I els mòbils entren en funcionament...

No hi ha res a fer. Qui més qui menys, té una "mascota". Un gat... un conill... un gos... un lloro... o el pis és molt petit per tenir-hi un animallet...

—Què farem, doncs?

—I si provem d'anar a un establiment dels que venen menjar per animals i alguna vegada venen també gats gossos?...

—Sí!, sí! Anem-hi!...

Decidits, entren en una botiga... i en surten tots tristos... No, no en volen. Després d'una botiga, van a una altra i una altra, però enlloc no troben acomodat per als "minins" que ploren i ploren buscant menjar.

Estan desorientats, no saben com sortir-ne.

Són a un racó de la vorera amb cara trista, mirant-se les mans on es mouen i miolen llàstimosament els gatets.

—Quins gatets més bufons! Són vostres?

—Oh! No, no! Els hem trobat dins una bossa en un contenidor d'escombraries — responen a la persona que els ha fet la pregunta; i quasi prenent-se la paraula l'un a l'altre, expliquen fil per randa tota l'aventura.

—Que els vol? — pregunten.

—Oh, tots, no... però un sí que me'l quedaré.

—Sí, sí! Trii el que més li agradi!

—Jo també me'n quedaré un — diu una persona que veu l'escena i ha escoltat la història.

—I jo un altre!...

—I jo també en vull un!

I així, després d'explicar una vegada i una altra tota la història, han donat tots els gatets!

Ja està! Missió complerta!... Els gatets ja tenen casa. Ja no moriran ofegats dins una bossa del "súper" i no passaran gana.

Els nois i noies marxen carrer avall rient alegrement. Estan contents... Han fet una bona acció.

L'odissea dels gatets ha acabat feliçment.

Margarida Ferraté

UN ESPANYOLISTA

He rebut "Els Lluïsos d'Horta" núm. 87, el qual he llegit com sempre amb molt-interès, fins i tot el resum interessant que fa de notícies Josep Magrans Breu, però aquesta vegada no m'ha agradat gens la publicació de les pàgines 18-19.

Comença els quatre mesos de l'any ridiculitzant el Real Madrid, que és l'equip amb més títols d'Europa; el mes de maig, recorda fins a quinze vegades la data del 17 de maig, un títol del Barça.

Jo, Oleguer Recasens Duch, soci núm. 391 del R.C.D. Espanyol de Barcelona, 40 anys soci del Centre Parroquial d'Horta, només demano una sola vegada (no 15) la data del 12 d'abril [de 2006], dia que el R.C.D. Espanyol de Barcelona va guanyar la copa del Rei que no van poder guanyar ni el Barça ni el Real Madrid.

CATALUNYA ÉS MÉS QUE UN CLUB.

Atentament,

Oleguer Recasens Duch

31 de juliol de 2006

RESPOSTA ESPANYOLISTA

Benvolgut Sr. Oleguer Recasens:

La Sra. Directora del Butlletí m'ha fet arribar el seu amable escrit.

Abans de res, haig de donar-li les gràcies per llegir tant atentament el nostre Butlletí, fins i tot el resum de notícies. Lamento profundament, però, que aquest cop no li hagi agradat gens l'article corresponent al número 87. A mi, personalment, em va complaure molt. Qüestió de criteris.

En tot cas, i resposta a la seva petició, faig constar que, efectivament, el 12 d'abril del 2006 el R.C.D. Espanyol de Barcelona va guanyar la copa del Rei, per 4 a 1, al Saragossa. Felicitats.

En una cosa, però, sí que coincidim, i és en el nombre d'anys que fa que tots dos som socis dels Lluïsos d'Horta. Per molt anys.

Molt atentament.

Josep Magrans i Breu

MARIA MAGRANS I OLLÉ

Nascuda: 20/10/1921

Sòcia núm. 77

La Maria és una hortença de soca-rei. Va néixer al carrer del Vent, on encara viu. A casa seva, en vida dels pares, en deien a can Sitjà, en recordança dels avis que havien estat els masovers d'aquella casa de pagès que encara podem trobar, mig amagada entre pisos, al capdamunt del carrer Canigó, davant la parada del metro. Antigament, can Sitjà estava voltada de vinyes (estem parlant del segle XIX) i el besavi de la Maria, que sabia molt de lletra, va escriure un tractat sobre els ceps i les seves malalties, sobretot la fil-loxera. Us en produïm una pàgina. (Per cert que no consta enlloc la data del llibre.) Com veieu, està escrit en castellà, tot i que, ben segur, el besavi en devia saber ben poc de parlar en aquest idioma. Si que hi ha un petit verset en català que copio a continuació:

*Profit tan sols ne treurà
i no cal dupte posar-hi
que sàpiga a la perfecció
llaurà, plantar i empeltar.*

Maria: El meu besavi escrivia al vespre, quan havia plegat de les feines del camp i, naturalment, a la claror d'una espelma. La filla gran el renyava per malgastador de llum, i li deia: *Pare, aquest ciri no arribarà a fi de setmana!* El besavi s'enfadava i exclamava: *Aquesta mossa em destorota! Ara m'ha fet perdre el fil de la inspiració!*

Dora: Quan deixa la masoveria?

Maria: En fer-se vell. Bé, ara diríem que en fer-se gran i arribar a la jubilació, cosa desconeguda en aquella època. Amb els diners que havia anat arraconant es va comprar el solar del carrer del Vent que ara ocupen les dues cases, 8 i 10, i tot prenent bona nota de la casa que s'estava construint al carrer Chapí, al costat del centre dels Pagesos, va fer els plànols per a la seva vivenda i amb l'ajuda d'algun amic paleta, va anar aixecant les dues cases que encara s'aguanten com podeu comprovar. En una hi visqueren el matrimoni i la filla Eulàlia Cortés; en l'altra no ho sé; potser la van llogar. La filla Eulàlia va morir soltera i la casa va quedar per a la neboda, la Concepció Ollé i Cortés, la meua mare.

Dora: I la Concepció es va casar amb en Pere Magrans...

Maria:... fill de can Pep, unes casetes que hi havia darrere la Casa de Caritat, can Tarrida, a tocar del barri de la Clota. La família Magrans Ollé viu per sempre al carrer del Vent i aquí nasquérem la meua germana Concepció i jo. Quan ens casem, tenim cadascuna la seva casa que sempre s'han comunicat pel pati que hi ha a la banda del darrere: l'eixida.

Dora: I aquí, al número 8, trobem la Maria que un dia es va casar amb en Jordi Toboso, que van tenir tres fills: la Concepció, en Jordi i en Xavier i ara omplen de rialles la casa els vuit néts. Ara deixarem la família en pau i ens centrarem a parlar de la Maria des que era petita.

Maria: Vaig anar a escola a les Dominiques, al carrer de Santes Creus. Als quinze anys començo a treballar a can Fabra i Coats però no porto cap teixidora ni cap mena de màquina; passo al petit despatx del magatzem a fer d'escriventina. La majoria érem noies, ja que estàvem en temps de guerra i els nois havien d'anar al front, a "defensar la pàtria". Hi vaig treballar fins al moment de casar-me, l'any 1950.

Dora: Això era bastant normal que les noies, en casar-se, es quedessin a casa a fer les feines de la llar i, sovint, moltes altres feines no remunerades.

Maria: La meua feina extra era cosir a les ordres de la mare que era cosidora: feia les bates pels escolars, camises pels homes treballadors, davantals per les venedores. Fins i tot, pijames.

Dora: Apart de treballar, abans i després de casar-te, bé devies tenir alguna estona d'oci. Què feies?

Maria: La veritat és que estones d'oci en tenia ben poques, però sí que trobava temps per anar als Lluïsos a veure comèdia. Encara conservo algunes amigues d'aquells temps de joventut: la Maria Caminal, la Pilar Martí, les germanes Anita i Maria Brunat... i algunes altres que ja no viuen a Horta.

Dora: I del teu enamorat, en Jordi Toboso, què me'n dius?

Maria: Com que coneixia tota la família, va ser molt fàcil que ens relacionéssim: ens avinuérem molt sempre i ell ha estat l'únic amor de la meua vida. Per desgràcia, ja fa tres anys que m'ha deixat: la Mort se'l va emportar. Ara,

aquí estic esperant el dia que ens podrem trobar. Ja no surto gaire de casa i només vaig a l'església i als Lluïsos quan hi ha exposicions o algun acte especial i m'hi acompanyen en Jaume Caminal i la Carme. No conec el jovent ni gairebé ningú fins que em diuen: "és el fill d'en Solé, és la filla del Moreno, són les noies de can Caparrada, és el noi d'en Nerin i la Mercè, ell, el seu gos i el nen petit..." Parlar dels Lluïsos és veure en el meu record Els Pastorets, La Passió, l'Orfeó Montserratí o l'Esbart dansaire del senyor Castells.

Dora: T'esperem més vegades pels Lluïsos. Al cap i a la fi, tots som els descendents de la teua joventut.

Maria: Encara que no vingui, continuaré essent sòcia del Centre fins que em mori. M'agrada llegir el butlletí i m'ha agradat ser l'entrevistada d'aquesta tardor.

Dora: Gràcies, Maria. A nosaltres ens ha agradat que ens comuniquéssis els teus records.

Dora Serra
Octubre de 2006

PONENCIA AGRICOLA

Tratado de la Vid

Reglas Agrícolas Prácticas y Naturales

para combatir las enfermedades de los vegetales.
Modo, forma y origen de las mismas.

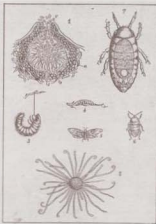
PUBLICADO POR
FRANCISCO CORTES

AGRICULTOR PRÁCTICO

CON DIPLOMA DE HONOR DE LA ESCUELA PROVINCIAL
DE AGRICULTURA
CONCEDIDO POR LA
REAL DIPUTACIÓN DE BARCELONA

Tábulas a la sid por ser el más infestado de todos los árboles frutales.

4.ª EDICIÓN

que son presentada la obra en una hermosa edición ilustrada.

VIDA DE LES SECCIONS

TENNIS TAULA

UNA NOVA TEMPORADA

Hem començat una nova temporada i ja estan en marxa les activitats de la secció de Tennis Taula.

Per aquesta nova temporada tenim inscrits a la federació, tres equips, que representaran els Lluïsos d'Horta.

Un, a categoria Preferent, i dos, a la Segona Categoria de Veterans.

Bones notícies per l'equip de Preferent que en aquest moments va líder i no coneix la derrota.

Es de destacar ja que en aquesta categoria cal tenir en compte que la qualitat dels equips catalans fa que sigui molt competitiva.

Pel que fa als equips de Segona de Veterans, tenim una situació ben diferent, ja que, mentre l'equip de Veterans "A" està situat en una còmoda posició a la classificació, l'equip "B" està en un dels últims llocs.

Esperem una ràpida recuperació.

En començar aquesta nova temporada volem intentar tornar a fer un grup de joves per promoure el tennis taula. Per això diem a qualsevol que estigui interessat que ens ho faci saber.

Josep Magrans i Breu

*Vocal de la secció de Tennis Taula
del Centre Parroquial d'Horta*

VOLS JUGAR A TENNIS TAULA?

VINE ALS LLUÏSOS D'HORTA.

Escriu a:

tennistaula@lluïsohorta.cat

ESBART FOLKLÒRIC D'HORTA

L'ESBART, A LA FESTA MAJOR D'HORTA

Un dels reptes que es va fixar la Junta actual és el d'aconseguir que l'Esbart tingués una participació activa en la vida d'Horta, i crec que s'estan fent passos importants per aconseguir-ho.

En aquesta línia, l'Esbart Folklòric d'Horta ha participat activament en la nostra Festa Major de 2006. El Cos de Dansa, el Grup de Pares i el Grup Infantil van oferir una ballada a la plaça

Santes Creus; el Grup Infantil i el Preparatori van actuar en la festa infantil del carrer Feliu i Codina; hi hagué representació de l'Esbart al Sopar d'Entitats, i, finalment, vam presentar un equip replet d'estre-llas al Torneig d'Entitats de Bitlles Catalanes organitzat pel Club de Bitlles Siuranenc d'Horta (al qual agraïm la seva invitació).

També vam voler estar presents en la Festa Major de Barcelona. I, així, dins de la programació de les Festes de la Mercè, el nostre Cos de Dansa i el nostre Grup de Pares van actuar a la plaça de Catalunya.

L'ESBART, A TENERIFE

Gràcies a la invitació del "Grupo Folklórico San Benito" de La Laguna y de l'ajuntament d'aquella ciutat, el dia 6 de juliol embarcàvem en un avió rumb a l'illa de Tenerife 37 persones entre dansaires, músics, personal de vestuari, responsables i acompanyants.

Tot just arribats a l'aeroport, vam comprovar que l'hospitalitat dels canaris no és cap tòpic: allí ens va rebre el president del "Grupo Folklórico San Benito", alguns dels seus components i una "guagua" amb el nostre conductor predilecte.

Ens van allotjar en un hotel de la platja de Bajamar de La Laguna, però el nostre "seny" ens deia que calia donar-ho tot i deixar la nostra cultura en el punt més alt, i, per això, després de dinar, els nostres dansaires i músics es van posar a assajar en un saló de l'hotel.

Al vespre, actuació estel·lar amb presència d'autoritats, dins de la programació de les Fiestas de San Benito en el "Recinto Festero", al costat del grup amfitrió i el Grupo de Danzas de Palencia.

Els dos dies següents van ser un no parar: visita al Teide, a Candelaria, actuació amb "pasacalles" al centre de la ciutat, "Cena de Magos"

amb trajos típics, menjar canari, vi de la terra, música, ball, etc.

Però això no va pas ser tot: també hi hagué recepció al Saló de Plens per part de l'Alcaldesa de La Laguna, visita guiada al casc antic de la ciutat (Patrimoni de la Humanitat), i l'últim dia la cloenda espectacular de la nostra estada a l'illa amb la Romeria de San Benito de La Laguna.

A la romeria, que recorre tot el centre de la ciutat estava representat tot l'arxipèlag amb grups folklòrics. I, en qualitat d'invitats de la Península, el grup palentí i nosaltres.

Cada grup acompanyava una de les més de 80 carrosses arrossegades per vaques i bous des de les quals se'ns proporcionava menjar i beguda en abundància. Hi havia presència de premsa, ràdio i televisió, i els carrers estaven plens de "laguneros" amb llurs vestits típics.

Després de la romeria, dinar de germanor i trasllat a l'aeroport, on ens acompanyaren per acomiadar-nos amb una barreja d'alegria i tristesa... fins a l'any que ve, que ens reveurem a la Festa Major d'Horta.

Explicat tot això, volem agrair el recolzament que hem tingut per part de la Junta dels Lluisos amb la seva presidenta al davant, així com el de tots aquells que d'alguna manera han col·laborat per a portar a terme aquest projecte que (no us ho perdeu!) tindrà la seva continuïtat el setembre de 2007 a casa nostra.

Àngel Lorenzo Devesa

GRUP FOTOGRÀFIC D'HORTA

CONCURS DE FOTOGRAFIA "LLIRI DE SANT LLUÍS" / VEREDICTE

A la ciutat de Barcelona i en el domicili social del Grup Fotogràfic d'Horta, secció d'aquest Centre Parroquial d'Horta, Els Lluisos, reunits els senyors:

Santi Bajona Pardo, de Foto Art Manresa;
Manel Maya Galtés, de l'Agrupació Fotogràfica "Sant Joan Baptista", i
Xavier Viladegut Saiz, de l'Agrupació Fotogràfica de Manlleu,
constituïts en jurat qualificador del:

XLIV Concurs Nacional de Fotografia, Trofeu "Lliri de Sant Lluís", organitzat pel Grup Fotogràfic d'Horta, i patrocinat per la Federació Catalana de Fotografia, emeten el següent veredict:

Obres presentades i acceptades: 125, de 43 autors.

PREMI D'HONOR.— Títols: Escoles Secundàries 1, 2 i 3. Col·lecció de Gabriel Brau Gelabert, de Cardedeu.

PRIMER PREMI.— Títol: Sambo, de Miguel Parreño Ménez, de Barcelona.

SEGON PREMI.— Títol: Gavina 2, de Josep Lois, del Palamós.

TERCER PREMI.— Títol: Embarazada 1, de Joan Guirado Martínez, de Badalona.

Classificació social:

PRIMER PREMI.— Títol: Ciurana, d'Ernest Sitjà i Franquesa.

SEGON PREMI.— Títol: Xemenia 142, de Carme Ballester Piqué.

TERCER PREMI.— Títol: Contrallum 3 (Lanzarote), de David Serra Rabassa.

QUART PREMI.— Títol: Ballarina, de Jaume Caminal Serret.

Grup Fotogràfic d'Horta

EXPOSICIÓ FOTOGRÀFICA

El nostre company Jaume Caminal ha presentat aquest final de setembre una magnífica exposició de l'Horta antiga i l'Horta d'avui. La labor d'en Jaume sempre és concisa, polida i de gran professionalitat.

Ha estat molt ben acollida pels hortencs que han acudit en gran nombre a contemplar-la.

Felicitats, Jaume!

Dora Serra

SECCIÓ EXCURSIONISTA

LES, UN PETIT RACÓ DE LA VAL D'ARAN

La VAL D'ARAN és la cantonada més nord occidental de Catalunya. Territori ple de llegendes, d'amors impossibles i de mites guerrers.

ARAN significa VALL en llengua basca; **Vall de Vall**. Aquesta petita comarca queda encaixonada entre Espanya i França i forma part de Catalunya.

Al segle XIV es va crear la Institució del Conselh Generau dera Val d'Aran i la vall va quedar integrada a la corona catalano-aragonesa amb ordre jurídic propi, fins i tot després de la Guerra de la Successió a Espanya, arran de la qual Catalunya va perdre els seus drets polítics. Al segle XIX, però, les Cortes de Cádiz van anul·lar els privilegis de la comarca fins que l'any 1991, en la recuperació de la democràcia a Espanya i l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, es va tornar a instituir el Conselh Generau.

L'aspecte més singular de l'Aran és la llengua. L'aranès és una varietat dialectal del gascó. Aquest és l'únic territori del món on la llengua occitana és oficial.

LES. Antic castell. Cruixifx d'Ecunhau del segle XIII i retaule de Sant Miquèu, pertanyent a l'església de Vilac, del segle XV. El nucli antic es troba al marge dret del riu, on s'alceca l'església parroquial de Sant Joan Baptista amb un campanar romànic que és l'element de més interès. Altitud: 634 m. Habitants: 750. Superfície: 23,29 km².

A continuació us fem un resum del viatge:

Dilluns, autocar, maletes, habitacions, dinar a Les, el nostre hostatge, tarda al cotxe, a rodar món: Sant Bertran de les Comminges, catedral del primer torn.

Dimarts a Superbanyeres, Vall de Lys: l'aigua fa un salt! Santa Maria d'Arties, Tredós. A Salardú, més catedral.

Dimecres farem un tomb amb "tot terreny", els seus cotxes. Quina vall de colors ocres! Artiga, Ulls del Jòu, Gresilhòu i l'estany de Bassa d'Oles.

Dijous, la pluja ens fa patir; tot tapat de blanca boira. Amb cotxe anem a Vielha. Es barrat el llac Gery.

Divendres, sol radiant, esplendorós. Arribats a Cauterets, trobem salts d'aigua pertot! Tarda, a Lourdes. Meravellos!

Dissabte, tornem a Vielha i, havent dinat, a Taüll, Erill la Vall i Bol (el romànic és diví!)

Divendres, amb "tot terreny", fem la Vall de Varradós i veiem la Maladeta des dalt del Salt de Pish. Amb trenet, visitem Luchon.

Dilluns, dia de tornada. Visitem el monestir d'Òbarra. A Roda d'Isàbena dinem. I prop de les nou del vespre a Horta, feliços, arribem!

**Lluís Cuevas
i Garcia**

(Versificat en forma d'auca: DORA SERRA)

MANUALITATS

CASTANYADA

El vespre del dia de Tot Sants vam fer un sopar de germanor per celebrar la tradicional castanyada. Els cuiners i cuineres es van lluir en fer nos present d'unes plàteres de penellets que van ser celebrats amb aplaudiments i menjats molt de gust, acompanyats d'un gotet de moscatell.

Dora Serra

FESTA MAJOR

VI RAL-LI D'HORTA GUINARDÓ D'SCALEXTRIC

Els passats dissabte i diumenge nou i deu de setembre tingué lloc durant la Festa Major d'Horta el sisè ral-li d'Scalextric Horta Guinardó organitzat pels Lluïsos i el Club Slot conjuntament, patrocinat per la Federació de Comerciants el Cor d'Horta i amb la col·laboració de la Kripta Teams Slot.

Com a novetat, enguany hi havia quatre pistes en lloc de les tres habituals: Avinguda de l'Estatut (asfalt), Carretera de Cerdanyola; Túnel d'Horta (neu), Túnel de la Rovira (sorpresa) i Passeig Maragall (terra).

A les deu del matí, els participants començaven l'aventura a la nostra sala polivalent on estava ubicada la primera pista, fent tres voltes el més ràpidament possible i després anaven a les altres tres.

En total, en els dos dies, passaren per la nostra casa més de dues-centes persones entre participants i acompanyants. La dificultat de les diverses pistes, obligà als participants a concentrar-se per tal de fer el menor temps possible i no sortir-se de la pista.

Un cop l'últim participant ha corregut, ens queda la feina d'anar sumant els temps de tots els concursants per tal de procedir a la classificació final que fou:

Cadet fins els deu anys, 42 participants: 1r Sònia Basco, 2n Mireia Bonavida i 3r Silvia Pros.

Júnior, d'onze als disset anys, 24 participants: 1r Gerard Bonavida, 2n Pau Martín i 3r Gerard Regidor.

Sènior, a partir dels divuit anys, 26 participants: 1r Miquel Bonavida, 2n Francisco Roman i 3r Antonio Regidor.

Els millors temps de cada pista foren:
Asfalt: Jaume Aimerich (sènior). Neu: Francisco Roman (sènior). Sorpresa: Miquel Bonavida (sènior), i Terra: Daniel Guillén (cadet).

A tots ells l'enhorabona, sobretot a la família Bonavida, una copa en cada categoria i una millor pista, i als nostres consocis Sònia, Silvia i Daniel.

El dimecres 13 de setembre tingué lloc el lliurament de premis i posterior refrigeri al cafè dels Lluïsos.

Esperem que el ral-li segueixi creixent i mantenint el bon nivell d'organització i participació com fins ara i agraïm la col·laboració de totes les persones que fan possible la realització de la carrera.

Pere Solé i Serra

FESTA MAJOR

FESTA MAJOR 2006

Com cada any, durant la setmana de Festa Major hi ha hagut exposició de fotografies i de pintures. Aquest any, a més a més, hem comptat amb la col·laboració del senyor Gregorio Molina Cortés que es dedica a construir maquetes dels edificis de Gaudí. Ha exposat la Pedrera i la Sagrada Família, tant el temple com la cripta, tot treballat amb justa de fàig i de pi.

La Sagrada Família fa una mida de 60cm X 60cm X 70cm. Ha estat treballant-hi durant dos anys i mig i podem comptabilitzar 120 figures i detalls en les respectives façanes de la Passió i del Naixement.

Per la maqueta de la Pedrera, de 50cm X 80cm X 70cm, hi ha treballat durant tres anys. Ha emprat 338 bombetes per a il·luminar-la i ha confeccionat 60 taules, 221 cadires, 30 sofàs, 37 llits, 82 quadres i un gran nombre de miniatures que penjen de les parets. 270 arcs i 32 columnes sostenen l'edifici, tal com l'arqui-

tecte Gaudí va utilitzar per la seva gran obra.

Felicitem al senyor Gregorio per aquesta gran obra realitzada i esperem que finalitzi el seu treball sobre el Parc Güell per a poder-lo exposar l'any que ve i gaudir tots junts en la seva contemplació.

Gràcies per a deixar-nos exposar aquests meravellous treballs que han realitzat.

El nivell de les nostres exposicions.

Dora Serra
Setembre 2006

LA GRAN FESTA

La Coordinadora d'Entitats s'encarrega, com cada any, a organitzar la Festa Major i nosaltres, com una més de les Entitats del barri, hi col·laborem a "tope". No explicarem què hem fet però sí que us mostrem unes a fotografies la contraportada per a recrear la nostra memòria dels diversos actes celebrats.

Flors Dante

Grand de Floristes
de Catalunya
SOCI N.º 664

C/. Dante Alighieri, 73
Tel. 93 429 95 45
08032 BARCELONA
E-mail: FlorsDante@hotmail.com

TELEFLORA
SOCI N.º 1776

En general, la gent es baralla perquè no sap enraonar ni raonar.

Chesterton

VAI, VOCALIA D'ANIMACIÓ INFANTIL

TALENT MACHINE 22/10/06

El passat diumenge 22 d'octubre, els de la VAI iniciarem la temporada de titelles d'enguany. El dia es presentava agradable, però, al final, fou una mica accidentat, ja que als actors de la companyia Circ Hula se'ls va quedar la furgoneta tancada en un aparcament de Barcelona. Sort que van poder llogar una altra furgoneta i, per la porta de l'hotel, treure el material necessari.

A les dotze menys deu arribaven als Lluïsos i corrent començaren a muntar l'escenari. Per sort, el nostre públic fou comprensiu i acceptaren el petit retard amb paciència i bona cara. Així, doncs, a les dotze i vint aproximadament, en Sebastian inaugurava la temporada de titelles 2006-07 amb un requitzell de números de màgia, malabars, faquir i equilibris que, juntament amb la mímica de l'actor, tingué al públic embadalit durant una hora. Al final, entre els aplaudiments de la sala, felicità un nen i una nena que complien anys i ho celebraven amb alguns amics a casa nostra.

Esperem que les futures actuacions tinguin tant d'èxit com aquesta, però que, al mateix temps, siguin una mica més tranquil·les.

Properes actuacions:

Rínxols d'Or i els Tres Porquets 12/11/06.

La Balena Elena té una Filla 28/12/06.

La Bella Dorment 04/01/07.

La Revolta de les Joguines 21/01/07.

Les Aventures d'un Bigotí 18/02/07.

Pinotxo 18/03/07.

Això No és Màgia... o Sí 15/04/07.

Pere Solé i Serra

ACTIVITATS VAI

Després de l'estiu, la VAI ha tornat a engegar la seva programació amb les piles carregades i amb moltes ganes de fer coses. Vam obrir les activitats amb "Els matins de Tallers", jocs i sor-

tides que ens van tenir ocupats els dies 4, 5, 6, 7 i 8 de setembre. Tot seguit van arribar les festes de la "Festa Major d'Horta" en la qual col·laborem, tradicionalment, ocupant-nos de la festa infantil i de la xocolatada, tot al carrer Feliu i Codina.

El dia 21 de setembre, reiniciem els Tallers

mensuals. El primer és la creació de figures treballades amb plastilina, i el dia 22, diumenge, fem un tomb amb bicicleta per la remodelació de la llera del riu Besòs: uns 4 km, apte per a petits i grans, mestres i aprendents de la bici. Han participat a la Bicicletada catorze persones, pares i fills.

Grup VAI

Tintoreria Industrial
PENALBA

Carrer Horta, 69
08030 Barcelona

Tel. 93 429 06 65
Fax 93 429 47 44

Neteja professional de:

- Catifes de tota mena
- Cortines-sofàs i tapisseria
- Edredons nòrdics-mantes
- Ant-napa i altres pells
- Arranjament de peces de vestir

AQUEST MÓN TAN NOSTRE

Llegit als diaris durant els segons cinc mesos del 2006:

JUNY DE 2006

El 40% de les bastides de Barcelona incompleixen la normativa sobre accessibilitat i impedeixen el pas dels vianants.

Més de 126 milions de nens treballen en feines perilloses.

Els vots a favor de l'Estatut superen el 73 per cent, però la participació no arriba al 50 per cent i desllueix el resultat.

El president Maragall no desvela el seu futur.

La prestigiosa pedagoga Marta Mata, fundadora de l'escola de mestres Rosa Sensat i aferrissada defensora de l'escola pública, laica, catalana i integradora des de la transició democràtica, mor a Barcelona, cinc dies després de complir els 80 anys.

JULIOL DE 2006

La masia de Can Fargas serà d'ús públic. Un cop rehabilitada, acollirà l'escola de música del districte d'Horta-Guinardó i es podrà passejar pels seus jardins romàntics. Aquesta transformació serà possible quan finalitzi el procés d'expropiació forçosa que ha iniciat l'Ajuntament de Barcelona, tot i que el propietari ha avançat ja que pensa defensar el dret d'ús privat, i, si cal, fer-ho als tribunals.

El pla d'expropiació implica la suspensió de qualsevol altra proposta d'ús per part del propietari. La immobiliària Unicompta va comprar la masia i els jardins que l'envolten l'any 1997 per prop d'1,5 milions d'euros. Però l'Ajuntament no li ha permès posar en marxa els diversos projectes que ha preparat per al recinte, com ara una residència d'avis, una escola d'hostaleria i un restaurant. Dues sentències judicials obliguen l'Ajuntament a admetre a tràmit i autoritzar els projectes de la immobiliària o descartar-los. La tàctica dilatòria municipal arriba al final i el consistori opta ara, amb nou anys de retard, per l'expropiació.

Unicompta "no ha acceptat fins ara les propostes de permuta d'edificabilitat" ofertes per l'Ajuntament, va admetre l'alcalde Joan Clos.

El preu de compra dependrà de si les dues parts s'avenen, però sembla probable que acabi als tribunals. L'Ajuntament no va exercir el dret de retracte per aconseguir l'expropiació quan el va adquirir la immobiliària. Ara pot veure's obligat a pagar força més diners, tot i que l'administrador d'Unicompta es queixa que "el preu d'expropiació no arribarà al que es va pagar més el valor que s'ha perdut sense poder fer-ne ús".

La masia té la màxima protecció patrimonial. Data del segle XIII i és un dels masos més ben conservats de la ciutat de Barcelona d'entre les cases pairals del nord de la ciutat. L'Ajuntament preveu ubicar-hi, un cop restaurada, l'escola de música del districte. Només tres districtes tenen l'escola musical en marxa. La masia, amb força habitacions petites i murs gruixuts, es podrà adaptar fàcilment als assajos musicals. A la planta baixa es preveu fer-hi alguna dependència que complementi la visita als jardins. Els 2.000 m² de jardí tenen arbres centenaris.

Israel torna a entrar al sud del Líban per rescatar dos soldats.

Pasqual Maragall anuncia que no es presentarà a les properes eleccions catalanes. Durant una visita a l'escola Mare Nostrum d'Horta, Maragall contestà a la pregunta d'un dels alumnes sobre la seva candidatura, anunciant que no es presentaria a les eleccions catalanes.

AGOST DE 2006

En un fet sense precedents en els 47 anys de Revolució, el president Fidel Castro es va veure forçat a cedir de forma provisional els seus càrrecs de màxim dirigent del Partit Comunista de Cuba (PCC, partit únic), el Consell d'Estat, el govern i les forces armades al seu germà Raúl, ministre de Defensa i número dos del règim, a causa d'una hemorràgia intestinal per la qual va ser sotmès a una "complicada operació quirúrgica". Fidel Castro converteix la seva salut en un "secret d'Estat".

L'assemblea general de la Unió Astronòmica Internacional (UAI) va aprovar a Praga una nova definició del terme planeta i la creació de dues noves denominacions per classificar la resta d'objectes presents al Sistema Solar. La decisió de la

UAI detalla que el Sistema Solar té només vuit planetes (Mercuri, Venus, la Terra, Mart, Júpiter, Saturn, Urà i Neptú).

Bayer guanya 1.000 milions i acomiada 1.500 empleats.

Carme Solé Vendrell, il·lustradora i pintora. En reconeixement de la seva valuosa trajectòria internacional en el camp de la il·lustració de llibres per a infants, dels quals n'ha publicat uns vuit-cents a diversos països. Guardonada amb prestigiosos premis, va contribuir a la fundació de l'Associació Professional d'Il·lustradors de Catalunya. Cal valorar, igualment, el seu treball pedagògic.

Hereu es elegit nou alcalde de Barcelona.

A partir de l'1 de gener del 2007, l'Església catòlica desapareixerà dels pressupostos de l'Estat perquè deixarà de percebre assignacions directes del govern espanyol. A canvi, la quota que els contribuents que així ho desitgin

podran destinar a aquesta institució religiosa a través de la seva declaració d'IRPF passarà del 0,52% actual al 0,7%.

OCTUBRE DE 2006

Catalunya dobla en cinc anys la població d'avís centenaris. Hi ha 1.163 persones de 100 anys i més, de les quals, 909 són dones i 254, homes.

Els Castellers de Vilafranca van revalidar el títol de campions del món casteller.

8.500 espectadors van omplir a vessar la ve-

tusta plaça de braus de Tarragona. Més de 4.000 castellers de les 18 colles participants van competir durant unes set hores en la manifestació castellera més bestial, en tots els sentits, que existeix.

Josep Magrans i Breu
jmagrans@uoc.edu

RESULTAT DE L'ENQUESTA

ACTA.

Reunits a la taula del menjador de casa, Josep Magrans i Breu en qualitat de President, Antonia Rimblas i Palacio en qualitat de Secretària i, actuant com a testimonis, Joana Magrans i Rimblas, de 6 anys, i Pau Magrans i Rimblas, de 3 anys, constituïts com a Jurat amb la finalitat de sortejar el premi d'un fabulós **GE-LAT DE XOCOLATA**, entre els participats en l'enquesta del Butlletí 87, fem constar el següent resultat:

Nombre de respostes rebudes: 2.
Nombre de respostes vàlides: 2.
Nombre de respostes anul·lades: 0.

L'assignació dels números per al sorteig és la següent:

Josep Homar i Giol, 1.
Dora Serra i Espada, 2.

Introduïm el dos números dins de la bossa del berenar del Pau; remenem bé, i en traiem un.

El guanyador és el número 1, el corresponent a Josep Homar i Giol. Moltes felicitats, Josep.

Resultat de l'enquesta:
Pregunta A: 50% 1 No, sense el més mínim respecte. 50% 2 Amb poc respecte.
Pregunta B: 50% 9 No en saben més. 50% 7 Es pensen que som al Passeig de Gràcia.
Horta, 31 d'octubre del 2006.

FESTA MAJOR 2006

